tertuduh tidak mungkin atau munasabah maupun berpatutan. Saya dapati tertuduh bersalah dan mensabitkan kesalahannya dan mengenakan hukuman mati keatasnya.

a **PUAN HAJAH AMIN @ CHE TOM BT. KASSIM**

lwn.

TUAN HJ. ABDUL RASHID BIN ABD. HAMID

b MAHKAMAH TINGGI, SEREMBAN
DATO' FAIZA TAMBY CHIK H.
[SAMAN PEMULA NO. 24-345-1992]
15 MAC 1993

c ***AMALAN DAN PROSEDUR: Permohonan kepada Mahkamah sibil untuk menguatkuasakan perintah yang di beri oleh Mahkamah Syariah - Sama ada permohonan adalah penyalahgunaan proses Mahkamah - Sama ada permohonan patut dibenarkan.***

d ***BIDANGKUASA: Pertelingkahan bidangkuasa diantara sibil dan syariah - Dihalang oleh Perlembagaan Persekutuan - Samaada Mahkamah sibil boleh menguatkuasakan perintah yang di beri oleh Mahkamah Syariah - Sama ada Mahkamah Syariah mempunyai bidangkuasa untuk menguatkuasakan perintahnya.***

e Semasa plaintif bercerai dari defendan, plaintif telah memperolehi beberapa perintah, diantara lain, untuk penyerahan tanah di Mukim Labu, Seremban, daripada Mahkamah Syariah.

f Plaintif memohon kepada Mahkamah Tinggi melalui saman pemula untuk declarasi bahawa tanah tersebut dipindahkan keatas namanya dengan alasan Mahkamah Syariah tidak berupaya menguatkuasakan sepenuhnya perintah yang telah dijatuhkannya kerana kekurangan prosedur, kekurangan badan penguatkuasa dan kuasa yang terdapat di bawah Enakmen Pentadbiran Hukum Syarak (Enakmen tersebut) adalah terhad.

g **Diputuskan:**

h **[1]** Perintah penyerahan tanah kepada plaintif yang dibuat oleh Mahkamah Kadi adalah satu perintah yang dibuat oleh Mahkamah yang mempunyai bidangkuasa kompeten dan adalah sah dan suatu hukuman mengikat ke atas pihak defendan.

i **[2]** Mahkamah Syariah boleh mengarahkan defendan menyempurnakan pindahmilik tanah tersebut jika ada permohonan dibuat oleh plaintif dan jika defendan engkar mematuhi arahan itu, ia boleh dikuatkuasakan dengan satu perintah pengkomitan.

[3] Mahkamah Syariah juga mempunyai bidangkuasa untuk memerintahkan Pendaftar atau Pentadbir Tanah melaksanakan perintahnya di bawah s.417(1) Kanun Tanah Negara 1965 sekiranya ada permohonan sedemikian oleh plaintif.

[4] Permohonan plaintif adalah satu penyalahgunaan proses Mahkamah.

[Permohonan plaintif dibuang dengan kos].

Kes-kes yang dirujuk:
Mohamed Habibullah bin Mahmood lwn. Faridah bt. Dato' Talib [1993] 1 CLJ 264/ [1992] 3 MLJ 793 ***(diikuti)***

Akta-akta yang dirujuk:
Akta Mahkamah Kehakiman 1964, ss. 4, 23, 24
Enakmen Pentadbiran Hukum Syarak 1991, s. 41(2)(b)(i), (ii), (iii)
Kanun Tanah Negara 1965, ss. 417(1), 420
Kanun Tanah Negara (Pindaan) 1992 (Akta A832), s. 421A
Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980, Aturan 18 k. 19(1)(d)
Perlembagaan Persekutuan Perkara 121 (1A)
Kaedah-Kaedah Prosedur Mal Mahkamah Syariah 1992, Aturan 21 k. 1, 2(1)

Bagi pihak plaintif - T/n. Ali Dahlan Al-Linggi
Bagi pihak defendan - T/n. Kamar Ainiah, Raziff & Co.

ALASAN PENGHAKIMAN

Faiza Tamby Chik H:
Dalam kes ini siplaintif memohon melalui saman pemula meminta Mahkamah Tinggi ini menguatkuasakan empat perintah yang telah diberikan oleh Mahkamah Syariah Negeri Sembilan kerana dikatakan bahawa Mahkamah Syariah tersebut tidak berupaya untuk menguatkuasakan sepenuhnya empat perintah yang telah dijatuhkannya oleh sebab berikut:

(1) kekurangan prosedur dan
(2) kekurangan badan penguatkuasa dan
(3) kuasa yang terdapat di bawah Enakmen Pentadbiran Hukum Syarak (Negeri Sembilan) 1991 (**Enakmen No. 1/91**) adalah terhad.

Empat perintah Mahkamah Syariah itu adalah seperti berikut:

(i) Nafkah Edah sebanyak RM300
(ii) Penyerahan tanah EMR Lot No. 495 dan No. 1929 Mukim Labu, Seremban.
(Kedua-dua perintah di atas telah diputuskan oleh Mahkamah Kadi Daerah Jelebu pada 31 Oktober 1986).
(iii) Sewa rumah semasa edah sebanyak RM450.
(iv) Mutaah dengan perkiraan RM1 sehari sepanjang tempoh perkahwinan sehingga bercerai iaitu daripada 30 Mac 1979 sehingga 30 Oktober 1986 = 2,750 hari sebanyak RM2,750.
(Kedua-dua perintah di atas telah diputuskan oleh Mahkamah Kadi Besar Negeri Sembilan pada 8 Februari 1991).

Mengenai perintah (1) dan (2) di atas Mahkamah Kadi Besar Negeri Sembilan telah berkata, "Tentang nafkah edah dan tuntutan tanah Lot 459 dan Lot 1929 yang terletak di Mukim Labu, Seremban, Negeri Sembilan, ianya telahpun dibicarakan dan diputuskan oleh Mahkamah Kadi Daerah Jelebu, iaitu adalah menjadi hak yang menuntut (iaitu siplaintif dalam kes ini)."

Melalui saman pemula bertarikh 8 Julai 1992 siplaintif telah memohon Mahkamah ini memutuskan soalan-soalan yang berikut:

(a) bahawa plaintif adalah berhak terhadap satu deklarasi di mana beliau mempunyai hak terhadap hakmilik dan kepentingan di dalam harta EMR 352 Lot 495 dan 1929 Mukim Labu dan lain-lain relief yang telah diputuskan di dalam perintah Kadi Jelebu bertarikh 31 Oktober 1986 dan perintah Mahkamah Kadi Besar Negeri Sembilan pada 8 Februari 1991.

Relif-relif Ansilari

(b)(i) Defendan hendaklah melaksanakan dan menyempurnakan pindahmilik dengan hakmilik yang berkenaan kepada plaintif dalam masa 14 hari di atas penyampaian perintah tersebut dan bayar wang sebanyak RM3,500.
(ii) Sekiranya defendan gagal berbuat demikian suatu perintah Penolong Kanan Pendaftar akan didapatkan untuk melaksanakan pindahmilik tersebut dan Pemungut Hasil Tanah akan diarahkan untuk mendaftarkan yang tersebut.
(iii) Kos tindakan ini.
(iv) Lain-lain relif yang difikirkan munasabah oleh Mahkamah yang mulia ini.

Sidefendan pula dalam penghujahannya telah mengemukakan bantahan awalnya terhadap permohonan siplaintif itu dengan mengutarakan lima alasan dan alasan-alasan itu adalah seperti berikut:

(1) Perkara 121 (1A) Perlembagaan Persekutuan menghalang pertelingkahan bidangkuasa di antara Sibil dan Syariah
(2) Kekebalan Seksyen 4, 23 dan 24 Akta Mahkamah Kehakiman 1964 telah dinafikan oleh Mahkamah Agong.
(3) Seksyen 417(1) Kanun Tanah Negara (KTN) perlu diberi tafsiran yang baru, mengambil kira Perkara 121(1A) Perlembagaan Persekutuan.
(4) Seksyen 41(2)(b)(i) dan (ii) **Enakmen No. 1/91** dan Aturan 21 Kaedah-kaedah Prosedur Mal Mahkamah Syariah 1992 (Negeri Sembilan) (**Prosedur Mal 92**) memberi bidangkuasa kepada Mahkamah Syariah untuk menguatkuasakan perintah yang diberi.
(5) Menyekat peluang lompat-melompat daripada satu bidangkuasa kepada satu bidangkuasa yang lain.

Peguambela yang bijaksana bagi pihak defendan telah bergantung sepenuhnya kepada kes *Mohd. Habibullah bin Mahmood lwn. Faridah bt. Dato' Talib Rayuan Sivil Mahkamah Agong No. 02-441-89.*

Adalah benar bahawa melalui Perkara 121(1A) Perlembagaan Persekutuan adalah jelas bahawa Parlimen berniat memberikan bidangkuasa eksklusif kepada Mahkamah Syariah untuk menghakimi apa-apa perkara yang telah terletakhak dengan sah disisi undang-undang di dalam bidangkuasa Mahkamah Syariah.

Dalam kes kita s. 41(2)(b) **Enakmen No. 1/91** menyenaraikan di antara lain bidang kuasa Mal Mahkamah Tinggi Syariah Negeri Sembilan seperti berikut:

(i) pertunangan, perkahwinan, penceraian, pembatalan perkahwinan (fasakh) atau perpisahan (faraq);
(ii) sebarang pelupusan atau tuntutan kepada harta yang wujud daripada perkara-perkara yang disebut dalam subperenggan (1);
(iii) ...
(iv) pembahagian atau tuntutan kepada harta sepencarian;
(v) ...;
(viii)...;
(ix) perkara-perkara lain yang berkenaan di mana bidangkuasa diberi oleh mana-mana undang-undang bertulis.

Adalah jelas bahawa perintah-perintah yang telah diperolehi oleh siplaintif daripada Mahkamah Kadi Daerah Jelebu (lihat Ekshibit AD1) adalah menurut s. 41(2)(b)(i), (ii) dan (ii) **Enakmen No. 1/91** sementara perintah-perintah yang telah diperolehinya daripada Mahkamah Kadi Besar Negeri Sembilan (lihat Ekshibit AD3) adalah menurut s. 41(2)(b)(i) dan (ii) **Enakmen No. 1/91** dan perintah-perintah tersebut adalah diputuskan oleh kedua-dua Mahkamah tersebut dengan sah disisi undang-undang.

Akan tetapi sehingga hari ini siplaintif belum lagi mendapat apa-apa hasil daripada perintah-perintah tersebut. Siplaintif mendakwa bahawa ini berlaku oleh kerana Mahkamah-Mahkamah Syariah tersebut tidak berupaya menguatkuasakan perintah-perintah tersebut. Sementara sidefendan menghujahkan sebaliknya iaitu Mahkamah-Mahkamah Syariah itu berupaya menguatkuasakan perintah-perintah itu. Dapat diperhatikan dalam hal ini saya mendapati bahawa selain daripada Borang 14A KTN yang diketengahkan sebagai keterangan tidak ada sebarang keterangan lain di sini yang menunjukkan siplaintif pernah membuat apa-apa permohonan untuk menguatkuasakan perintah-perintah tersebut. Sidefendan menghujahkan bahawa melalui s. 41(2)(b)(i) dan (ii) **Enakmen No. 1/91** dan Aturan 21 **Prosedur Mal 92** siplaintif boleh menguatkuasakan perintah-perintah tersebut. Aturan 21 **Prosedur Mal 92** di antara lain berbunyi:

> 1.(1) Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan kaedah-kaedah ini sesuatu penghakiman atau perintah bagi pembayaran wang ... bolehlah dikuatkuasakan melalui satu atau lebih daripada cara-cara yang berikut iaitu:
>
> (a) perintah penyitaan dan penjualan dalam Borang 24;
> (b) prosiding garnishmen;
> (c) dalam hal di mana kaedah 4 (iaitu sesorang mengingkari sesuatu penghakiman ...) suatu perintah pengkomitan;
> (d) tertakluk kepada peruntukan mana-mana undang-undang bertulis yang sedang berkuatkuasa, penahanan pendapatan.

Jadinya adalah jelas di atas Aturan 21 Kaedah 1(1) **Prosedur Mal 92** boleh digunakan untuk meguatkkuasakan perintah-perintah (i), (ii) dan (iv) di atas oleh pihak plaintif.

Aturan 21 Kaedah 2(1) **Prosedur Mal 92** berbunyi,

> Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan kaedah-kaedah ini, sesuatu penghakiman atau perintah bagi pemberian pemilik harta tak alih bolehlah dikuatkuasakan melalui satu atau lebih daripada cara-cara yang berikut, iaitu;
>
> (a) perintah pemilikan dalam Borang 25;
> (b) dalam hal di mana kaedah 4 terpakai (iaitu seseorang mengingkari sesuatu penghakiman ...) suatu perintah pengkomitan.

Adalah jelas di atas bahawa Aturan 21 Kaedah 2(1) tersebut tidak berguna kepada siplaintif dalam kes ini oleh kerana kaedah 2(1) itu tidak dapat digunakan untuk pemindahan hakmilik harta tak alih. Kaedah itu hanya suatu perintah pemilikan sahaja sementara siplaintif memohon untuk didaftarkan sebagai pemilik berdaftar tanah tersebut.

Peguambela yang bijaksana bagi pihak defendan telah menghujahkan bahawa s. 417(1) KTN perlulah diberi tafsiran yang baru dengan ertikata Mahkamah atau Hakim dalam seksyen tersebut bermakna Mahkamah Sibil dan Mahkamah Syariah, memandangkan bahawa s. 41(2)(b) **Enakmen No. 1/91** dan Aturan 21 Kaedah 1 dan 2 **Prosedur Mal 92** dibuat di bawah Perkara 121(1A) Perlembagaan Persekutuan.

Seksyen 417(1) KTN berbunyi:

> Mahkamah atau Hakim boleh dengan perintah mengarahkan Pendaftar atau mana-mana Pentadbir Tanah untuk melakukan segala apa benda sepertimana yang perlu untuk memberi kuatkuasa kepada apa-apa hukuman atau perintah yang diberi atau dibuat dalam mana-mana pembicaraan berkaitan dengan mana-mana tanah, dan ia hendaklah merupakan kewajipan Pendaftar atau Pentadbir Tanah untuk mematuhi perintah itu selepas itu.

Akta Kanun Tanah Negara (Pindaan) 1992 (Akta A832) telah meminda KTN dengan memasukkan selepas sahaja s. 421, seksyen baru 421A yang berbunyi, "For the purposes of s. 417 and 420 "Court" includes a Syariah Court". Dapat diperhatikan bahawa **Akta A832** tersebut telah mendapat persetujuan DiRaja pada 9 Julai 1992 dan diterbitkan dalam Warta pada 16 Julai 1992 dan s. 1(2) berbunyi:

> (2) This Act shall come into force in each State upon such date as the Minister may, with the approval of the National Land Council, appoint in relation to that State by notification in the Gazette of the Federation and the Minister may, with the approval of the National Land Council, appoint different dates in respect of different provisions of this Act in relation to that State.

Saya telah difahamkan oleh Penasihat UndangUndang Negeri, Negeri Sembilan bahawa di Negeri Sembilan s. 421A KTN tersebut telah berkuatkuasa mulai daripada tarikh 1 Januari 1993.

Perintah Mahkamah Kadi Jelebu dibuat pada 31 Oktober 1986 dan perintah Mahkamah Kadi Besar Negeri Sembilan dibuat pada 8 Februari 1991. Oleh hal yang demikian, s. 421A KTN tidak terpakai semasa pendengaran kes-kes itu berjalan kerana ianya tidak mempunyai kesan kuatkuasa kebelakangan. Walau bagaimanapun, mengikut keterangan yang ada di hadapan saya oleh sebab tiada pernah permohonan untuk menguatkuasakan keempat-empat perintah tersebut di atas dibuat oleh siplaintif kepada Mahkamah Syariah berkenaan di bawah undang-undang yang ada pada masa itu, maka saya berpendapat sudah kenalah pada tempatnya sekarang siplaintif memfailkan permohonan untuk menguatkuasakan keempat-empat perintah itu di bawah undang-undang yang ada sekarang termasuklah di bawah s. 421A KTN untuk mendapatkan sejumlah wang RM3,500 dan pendaftaran hakmilik dan kepentingan tanah tersebut kepada beliau dan dengan berbuat demikian akan dapat menyekat pihak-pihak dalam sesuatu tindakan yang serupa itu daripada peluang menyalahgunakan proses Mahkamah dengan melompat daripada satu bidang kuasa kepada satu bidang kuasa yang lain mengenai perkara yang sama seperti kata Mohd. Azmi, Hakim Mahkamah Agong dalam kes *Mohamed Habibullah bin Mahmood lwn. Faridah bt. Dato' Talib* [1992] 2 MLJ 793, di muka surat 807,

> Applying the above principle, it is difficult to imagine how the administration of justice can be served if the parties are allowed to abuse the process of the Court by hopping

from one jurisdiction to another over the same subject matter.

Harun M. Hashim, Hakim Mahkamah Agong dalam kes yang sama di muka surat 804 telah berkata,

> What Article 121 (1A) has done is to grant exclusive jurisdiction to the syariah court in the administration for such Islamic laws. In other words Article 121(1A) is a provision to prevent conflicting jurisdiction between civil cases and the syariah courts.

Dalam kes ini siplaintif telah mendapat perintah-perintah tersebut melalui Mahkamah Syariah dan Mahkamah Syariah tersebut telahpun dibekalhakkan dengan kuasa sepatutnya untuk menguatkuasakan perintah-perintah yang dijatuhkannya.

Oleh hal yang demikian, adalah jelas bahawa mulai daripada 1 Januari 1993 s. 417 KTN memberi kuasa kepada Mahkamah Syariah di Negeri Sembilan untuk mengarah melalui perintahnya Pendaftar atau Pentadbir Tanah di negeri itu supaya melaksanakan segala perkara yang diperlukan bagi memberi kesan kepada perintahnya iaitu dalam kes ini untuk memerintahkan Pendaftar atau Pentadbir Tanah berkenaan supaya mendaftarkan nama plaintif dalam hakmilik dan kepentingan harta tanah EMR 352 Lot 459 dan Lot 1929 Mukim Labu, Seremban.

Berkaitan dengan permohonan siplaintif melalui saman pemulanya bertarikh 8 Julai 1992 saya memutuskan seperti berikut:

(a) permohonan untuk deklarasi bahawa siplaintif mempunyai hak terhadap hakmilik dan kepentingan mengenai tanah EMR 352 Lot 495 dan Lot 1929 Mukim Labu Seremban itu tidak diperlukan (redundant), kerana perintah penyerahan tanah tersebut kepada plaintif yang dibuat oleh Mahkamah Kadi Daerah Jelebu pada 31 Oktober 1986 adalah suatu perintah yang dibuat oleh Mahkamah yang mempunyai bidang kuasa kompeten dan adalah sah dan suatu hukuman mengikat (binding judgment) ke atas pihak defendan.

(b)(i) Mahkamah Syariah berkenaan boleh mengarahkan defendan menyempurnakan pindahmilik tanah tersebut jika ada permohonan sedemikian dibuat oleh siplaintif (dalam kes ini tiada permohonan sedemikian dibuat oleh siplaintif) dan jikalau sidefendan engkar mematuhi arahan itu, maka Mahkamah Syariah tersebut boleh menguatkuasakan penghakiman tersebut dengan suatu perintah pengkomitan di bawah Aturan 21 Kaedah 4(1) **Prosedur Mal 92**. Mengenai wang sejumlah RM3,500 itu pula ianya boleh dikuatkuasakan menurut Aturan 21 kaedah 1(1) **Prosedur Mal 92**.

(b)(ii) Sekiranya defendan gagal juga berbuat sedemikian maka Mahkamah Syariah bolehlah memerintahkan Pendaftar atau Pentadbir Tanah berkenaan melaksanakan perintah tersebut di bawah s. 417(1) KTN sekiranya ada permohonan sedemikian dibuat oleh siplaintif (dalam kes ini tiada permohonan sedemikian dibuat oleh siplaintif).

Di atas alasan-alasan di atas permohonan plaintif dibuang dengan kos menurut A. 18 k. 19(1)(d) Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980 kerana ia selainnya adalah suatu penyalahan proses Mahkamah.